

VESTRE TOTEN KOMMUNE
Postboks 84
2831 RAUFOSS

Saksbehandler, innvalgstelefon

Katrine Tømmerdal Nordby, 62 55 11 37

Lovlighetskontroll - Vestre Toten kommune - Kommunestruktur Toten-Gjøvik - sak 150/2025

Vi viser til kommunens oversendelse datert 10.02.2026 av krav om lovlighetskontroll. Kravet knytter seg til kommunestyrets vedtak av 18.12.2025 i sakene 150/2025 og 151/2025.

I oktober/november 2024 ble det fattet likelydende vedtak i kommunene Østre Toten, Vestre Toten og Gjøvik om å starte utredning om sammenslåing av kommunene. I vedtakene ble det også tatt stilling til organisering, medvirkning og fremdriftsplan. Fremdriftsplanen er i 4 faser og hver fase skulle avsluttes med kommunestyrevedtak om hvorvidt prosessen skulle videreføres til neste fase eller avsluttes. Vestre Toten kommune fattet den 18.12.2025 vedtak om at prosessen kommunestruktur Toten-Gjøvik skulle videreføres fra fase 2 til 3 hvor hovedtema er forhandlinger om intensjonsavtale, sak 150/2025. I samme møte ble det også vedtatt at det skulle gjennomføres en lokal rådgivende folkeavstemming i sak 151/2025.

Kommunestyrerepresentantene Stian Pettersbakken, Per Morten Østby, Rolf Erik Halle, Lene Myhrvold, Torhild K.R. Løkken og Henning Engeshaug Karlsen fremmet den 05.01.2026 krav om lovlighetskontroll av vedtak fattet den 18.12.2025 i sak 150/2025 om videreføring av kommunestrukturprosessen fra fase 2 til 3 hvor hovedtema var forhandling om intensjonsavtale, og vedtak i sak 151/2025 om gjennomføring av lokal rådgivende folkeavstemning.

Statsforvalteren har valgt å behandle sakene hver for seg. Her behandles vedtaket i sak 150/2025.

Konklusjon:

Kommunestyrets vedtak den 18.12.2025 i sak 150/2025 er lovlig.

Sakens bakgrunn

Følgende vedtak i sak 150/2025 ble fattet:

1. Kommunestyret tar informasjon om kommunestrukturprosessens aktiviteter i fase 2 til orientering.
2. Kommunestyret vedtar at prosessen kommunestruktur Toten-Gjøvik videreføres til fase 3.

3. I fase 3 skal hovedtema være forhandlinger om intensjonsavtale.
4. Det velges et forhandlingsutvalg for fase 3 bestående av 3 representanter fra hver av de tre kommunene Østre Toten, Vestre Toten og Gjøvik.
5. Fra Vestre Toten kommune velges ordfører Tonje Bergum Jahr med Stian Pettersbakken som personlig vara, varaordfører Hilde Cathrine Fuglerud Bjørge med Tor Ole Karlsen som personlig vara og Dorthe Ødegaard Benckert fra opposisjonen med Helge Testad som personlig vara.
6. Forhandlingsutvalget ledes av en av de tre ordførerne. Forhandlingsutvalget velger selv leder.
7. Forhandlingsutvalgets mandat er å utarbeide en intensjonsavtale som kan legges frem for kommunestyrene i februar.
8. Kommunedirektørene gis møterett i forhandlingsutvalgets møter med forslagsrett.
9. I tråd med vedtatt fremdriftsplan ber kommunestyret kommunedirektøren å legge frem ny sak for kommunestyret på møte i februar for behandling av fremforhandlet intensjonsavtale, og ny vurdering om prosessen skal videreføres fra fase 3 til fase 4.

Det ble fremmet følgende protokolltilførsel om lovligheten av vedtaket fra Arbeiderpartiet v/ Stian Pettersbakken og Henning Engeshaug Karlsen:

1. Man stiller spørsmål ved forsvarligheten i den saksbehandling som vedtaket legger opp til, konkret ved at følgende momenter ikke er belyst i saksfremlegget eller tilhørende dokumenter:

1. De økonomiske konsekvenser eller rammer for den aktivitet som skal foregå i fase 3, vi viser her til at det ikke foreligger et behandlet budsjett eller dedikert ramme for aktiviteten som skal gjennomføres. Endelige regnskapstall er ei heller behandlet og belyst for all aktivitet i 2025.
2. De faktiske konsekvenser dette medfører for egen organisasjon, herunder hvilken øvrig aktivitet som skal settes til side eller nedprioriteres for å oppfylle den vedtatte aktivitet i fase 3.
3. Risiko- eller konsekvensanalyse for egen organisasjon ved å omlegge drift/aktivitet med særlig vekt på kommunedirektørens ledergruppe som naturlig bindes opp i den beskrevne aktivitet

2) Forhandlingsutvalgets mandat og kontrollmekanismer under forhandlingene er ikke beskrevet, dette utfordrer etter vår vurdering blant annet kommunestyrets kontrollansvar etter kommuneloven § 22.

3) Vedtaket anses å komme i konflikt med kommunelovens § 5-3 som anfører at kommunestyret kun kan delegere myndighet til andre folkevalgte organer, ordfører eller kommunedirektøren. Den utpekte grupperingen er ikke et folkevalgt organ, det er heller ikke innarbeidet i delegeringsreglementet noen innstillingsrett slik § 5-14 i samme lov beskriver.

I anmodningen om lovlighetskontrollen av 05.01.2026 blir det stilt spørsmål ved om vedtaket er i tråd med kommunelovens bestemmelser om

- Delegering
- Kontrollansvar
- Ansvarlig budsjettering

Det ble også bedt om at det ble gjort en helhetlig vurdering av lovligheten av vedtaket dersom det var andre bestemmelser som aktualiseres i vår behandling.

Det ble i anmodningen også vist til overnevnte protokolltilførsel og til en uttalelse innhentet fra professor i offentlig rett, Jan Fridthjof Bernt.

Kommunestyret behandlet lovlighetskontrollen av saken den 29.01.2026, sak 13/2026. Vedtaket ble opprettholdt og saken ble sendt over til Statsforvalteren til lovlighetskontroll den 10.02.2026.

Statsforvalterens vurdering av saken

1. Generelt om lovlighetskontroll

Det følger av kommuneloven § 27-1 at tre eller flere medlemmer av kommunestyret eller fylkestinget sammen kan kreve at departementet kontrollerer om et vedtak er lovlig. Kravet må fremmes innen tre uker fra vedtaket ble truffet, jf. § 27-1. Myndigheten til å foreta lovlighetskontroll av kommunale vedtak er delegert til Statsforvalteren¹. Ordningen med lovlighetskontroll er begrunnet i hensynet til økt rettssikkerhet, fremme tillit til forvaltningen samt å sikre faglig kvalitet på forvaltningens avgjørelser².

Som utgangspunkt er det kun vedtak som avgjør realiteten i en sak som kan bringes inn for lovlighetskontroll. Videre er det bare de forvaltnings- og offentligrettslige sidene ved en avgjørelse som kan kontrolleres, og ikke de rent privatrettslige sidene.

Ved en lovlighetskontroll skal Statsforvalteren ta stilling til om vedtaket

- a) har et lovlig innhold
- b) er truffet av noen som har myndighet til å treffe et slikt vedtak
- c) har blitt til på lovlig måte.

Lovlighetskontrollen kan likevel begrenses til de anførselene som er tatt opp i saken, jf. § 27-3 andre ledd.

Lovlighetskontroll innebærer ikke myndighet til å treffe et nytt vedtak i saken, men bare til å oppheve kommunens vedtak hvis det er ugyldig, jf. § 27-3 tredje ledd. Ugyldighet er betinget av at det foreligger feil ved den materielle, personelle eller prosessuelle kompetansen. Feil ved den personelle eller prosessuelle kompetansen fører imidlertid ikke automatisk til ugyldighet. Her følges prinsippet i forvaltningsloven § 41, om at vedtaket likevel er gyldig dersom det er grunn til å tro at feilen ikke kan ha virket bestemmende på vedtakets innhold.

Vedtaket lovlighet skal kontrolleres med utgangspunkt i det sakskomplekset som forelå da vedtaket ble fattet, og som dannet grunnlag for det aktuelle vedtaket.

¹ [Delegering av myndighet etter lov 22. juni 2018 nr. 83 om kommuner og fylkeskommuner \(kommuneloven\) §§ 3-1, 8-7, 9-6, 13-5, 14-3, 14-19, 20-7, 21-1, 28-1, 28-3, 28-4, 28-5, 28-6, 30-5 og kapittel 27, ... - Lovdata](#)

² [Prop. 46 L \(2017–2018\)](#), pkt. 27.1.4

Lovlighetskontrollen er begrenset til anførselene om vedtaket er i tråd med kommunelovens bestemmelser om

- Delegering
- Kontrollansvar
- Ansvarlig budsjettering

2. Er de formelle vilkårene for å foreta lovlighetskontroll oppfylt?

Kravet om lovlighetskontroll er fremmet av 6 representanter innen fristen på tre uker.

Det første spørsmålet saken reiser er om avgjørelsen i sak 150/2025 om kommunestruktur Toten-Gjøvik er å regne som «vedtak», slik dette begrepet i kommuneloven § 27-1 først ledd skal forstås.

Er kommunestyrets vedtak den 18.12.2025 i sak 150/2025 et vedtak som kan kontrolleres?

I henhold til kommuneloven § 27-2 bokstav a så er det *«endelige vedtak som er truffet av et folkevalgt organ eller den kommunale eller fylkeskommunale administrasjonen»* som kan lovlighetskontrolleres. Andre prosessledende avgjørelser enn vedtak om habilitet eller lukking av møte, kan ikke lovlighetskontrolleres.

Ordlyden i bestemmelsens første ledd fastslår at det er *endelige* vedtak som kan kontrolleres. Det følger av forarbeidene Prop. 46L s. 414³ at begrepet «vedtak» i kommunelovsammenheng skal forstås videre enn vedtaksbegrepet i forvaltningsloven.

Det følger videre av veileder om lovlighetskontroll:

«Kommunale og fylkeskommunale avgjørelser kan bli lovlighetskontrollert. Begrepet «avgjørelse» i kommuneloven § 59 favner videre enn begrepet «vedtak» i forvaltningsloven (fvl.) § 2 første ledd bokstav a. Alle enkeltvedtak vil dermed kunne være gjenstand for lovlighetskontroll. Det samme gjelder forskrifter etter fvl. § 2 første ledd bokstav c.

Også andre avgjørelser vil falle inn under bestemmelsen om lovlighetskontroll. Ved vurderingen av om det er tale om en «avgjørelse» i kommunelovens forstand, må det blant annet skilles mellom realitetsavgjørelser og prosessledende avgjørelser.

Beslutninger som avgjør realiteten i en sak må anses som en «avgjørelse» etter kommuneloven § 59. Det er som hovedregel den endelige avgjørelsen i saken som er gjenstand for kontroll, dvs. den avgjørelsen som avslutter en sak. Dette er slått fast i forarbeidene til kommuneloven og samme forståelse er lagt til grunn i Ot.prp. nr. 17 (2008- 2009).»

og

«Det er ikke entydig hva som ligger i forarbeidenes begrep «endelige», men en naturlig språklig forståelse tilsier at det bør dreie seg om en viss form for avsluttende vedtak i den kommunale saksbehandlingen»⁴

Vedtaket i sak 150/2025 om videreføring av prosessen til fase 3, har 9 pkt.:

Pkt. 1 sier at informasjonen om innholdet i fase 2 tas til orientering, og er ikke å anse som et endelig vedtak som kan lovlighetskontrolleres.

³ [Prop. 46 L \(2017–2018\)](#)

⁴ [lovlighetskontroll etter kommuneloven paragraf 59.pdf](#) side 11 og 12

Når det gjelder vedtakets pkt. 2 så vises det til at kommunestyret den 28.11.2024 fattet vedtak om å starte utredning av sammenslåing med Østre Toten og Gjøvik kommune. I vedtakets pkt. 5 står det at «Kommunestyrene fatter beslutninger om videreføring av arbeidet ved sentrale milepeler i henhold til framdriftsplanen». Prosessen mot en evt. kommunesammenslåing er delt inn i 4 deler og det fremkommer av saksfremlegget til kommunestyrebehandling av sak 150/2025 at «hver fase skal avsluttes med kommunestyrevedtak om prosessen skal videreføres eller avsluttes». Etter Statsforvalterens vurdering har kommunen ved dette vedtaket tatt stilling til at prosessen ikke skal avsluttes. Vedtaket i sak 150/2025 pkt. 2 må dermed anses som et endelig vedtak i kommunelovens forstand som kan lovlighetskontrolleres iht. til kommuneloven § 27-2 første ledd bokstav a.

Etter Statsforvalterens vurdering er vedtakets pkt. 3-9 også å anse som endelig vedtak iht. kommunelovens § 27-2 første bokstav a, og som dermed kan lovlighetskontrolleres.

Det påklagede vedtaket gjelder offentligrettslige forhold, jf. § 27-3 tredje ledd.

Statsforvalteren har etter dette kommet til at de formelle vilkårene for å gjennomføre en lovlighetskontroll er oppfylt.

3. Er vedtaket lovlig?

Er vedtaket truffet av riktig myndighet?

Kommunestyret har, som øverste kommunale organ, det overordnede ansvar for ledelse, planlegging og drift av kommunens virksomhet. Dette innebærer også kompetanse til å treffe de nødvendige avgjørelser, så langt ikke annet følger av lov, jf. kommuneloven § 5-3.

Kommunestyret hadde myndighet til å fatte vedtak i sak 150/2025 «Kommunestruktur Toten-Gjøvik. Vurdering om igangsatt kommunestruktur skal videreføres til fase 3».

Har vedtaket et lovlig innhold?

Denne delen av kontrollen retter seg mot vedtakets innhold. Vedtaket må ikke stride mot gjeldende rett.

Det er anførselene om vedtaket er i tråd med kommunelovens bestemmelser om delegering og kontrollansvar som behandles under pkt. et om vedtakets innhold.

Det fastslås at vedtakets pkt. 2 og 3 har lovlig innhold.

Kommunen har i vedtak i sak 151/2025 vedtatt at det skal gjennomføres en folkeavstemming som del av kommunestrukturarbeidet. Som grunnlag for folkeavstemmingen har kommunen bestemt at det skal utarbeides en intensjonsavtale. Den skal utarbeides i felleskap med de to andre kommunene.

Det anføres i protokolltilførsel i saken at vedtaket er i strid med kommuneloven § 5-3 om intern delegering fordi forhandlingsutvalget ikke er et folkevalgt organ, og at kommunestyret kun kan delegere myndighet til andre folkevalgte organer. Det vises også til, slik vi oppfatter det, at den utvalgte grupperingen ikke har innstillingsrett iht. kommuneloven § 5-14 da den ikke er et folkevalgt organ, og at det heller ikke står noe i kommunens delegeringsreglement om slik innstillingsrett.

Kommuneloven § 5-3 tredje ledd sier at kommunestyret kan delegere myndighet til å treffe vedtak til andre folkevalgte organer.

Slik vedtaket er formulert, så ble det i pkt. 4 vedtatt at det skulle velges et felles forhandlingsutvalg for de tre kommunene bestående av tre representanter fra hver kommune. Iht. vedtakets pkt. 5 velges ordfører, varaordførere og representant fra opposisjonen til å representere kommunene i forhandlingsutvalget. I pkt. 6 vedtas det at forhandlingsutvalget skal ledes av en av ordførerne og at utvalget selv skulle velge sin leder.

Det første spørsmålet som reiser seg, er om forhandlingsutvalget er et organ som omfattes av kommuneloven.

I en sammenslåingsprosess må kommunene samarbeide for å finne de beste løsningene, og for å få et godt kunnskapsgrunnlag mot et vedtak om hvorvidt kommunen ønsker å slå seg sammen eller ikke. Kommunen har fulgt veiledning fra Distriktssenteret. På deres hjemmesider veiledes det om prosessen mot en intensjonsavtale, og det anbefales at kommunene oppretter et forhandlingsutvalg hvor ordførerne har en sentral rolle. Videre gis det råd om forankring og involvering. Veiledningen inneholder ingen opplysninger om juridiske rammer for dette samarbeidet.

Kommuneloven § 5-1 setter rammer for hvilke organer som kan opprettes etter kommuneloven, og kommuneloven § 17 regulerer på hvilken måte interkommunale samarbeid kan foregå. Kommuneloven § 17-1 andre ledd sier at slike samarbeid må organiseres som «et interkommunalt politisk råd, kommunalt oppgavefellesskap, vertskommunesamarbeid, interkommunalt selskap, aksjeselskap eller samvirkeforetak, en forening eller på en annen måte som det er rettslig adgang til». «Annen måte som det er rettslig adgang til» sikter til samarbeid som er regulert i særlovgivning. Slik Statsforvalteren oppfatter saken så har ikke kommunene formalisert dette samarbeidet i noen av organisasjonsformene i kommuneloven § 17-1. Vi går derfor ikke nærmere inn på denne bestemmelsen.

Samarbeidet som foregår i forhandlingsutvalget, er ikke regulert i kommuneloven. Det er dermed ikke et folkevalgt organ iht. kommuneloven, men må kunne defineres som en arbeidsgruppe i forhandlingen mot en intensjonsavtale.

Forhandlingsutvalget skal ikke fatte vedtak, men skal forberede og utarbeide en intensjonsavtale for behandling og vedtak i kommunestyret. Forhandlingsutvalget er altså ikke gitt noen beslutningsmyndighet av kommunestyret. Kommunelovens bestemmelse om delegering i § 5-3 tredje ledd kommer dermed ikke til anvendelse. Anførselen om at vedtaket er i konflikt med kommuneloven § 5-3 om delegering av myndighet kan derfor ikke føre frem. Det samme vil gjelde for anførselen om innstillingsrett iht. kommuneloven § 5-14. Arbeidsgruppen er ikke gitt noen innstillingsrett, det kan den heller ikke gis iht. kommuneloven § 5-14 av grunner som redegjort for over. Et kommunalt reglement skal dermed ikke inneholde en slik bestemmelse, da det ville vært i strid med kommuneloven § 5-14.

De tre representantene som i vedtakets pkt. 5 er valgt av kommunestyret til å representere kommunen i dette forhandlingsutvalget er imidlertid å anse som et utvalg iht. kommunelovens § 5-1 andre ledd bokstav d. Det er dermed et folkevalgt organ og reglene i kommuneloven om møteinnkalling, sakliste mm. vil gjelde for dette organet når det møter i forhandlingsutvalget. Iht. kommuneloven § 5-7 er det kommunestyret selv som velger leder, nestleder og øvrige medlemmer til utvalg. Det legges etter dette til grunn at vedtakets pkt. 5 er i tråd med kommuneloven.

I vedtakets pkt. 6 står det at organet skal konstituere seg selv. Siden det ikke er et folkevalgt organ så kommer ikke kommuneloven til anvendelse på dette pkt. et. Det er da opp til det regionale valgstyret å bli enige om organiseringen av samarbeidet.

I vedtakets pkt. 8 er kommunedirektøren gitt møte- og forslagsrett. Kommunedirektøren skal iht. vedtakets pkt. 9 legge frem den fremforhandlede intensjonsavtalen for kommunestyret i februar. Med dette kan kommunedirektøren utøve sin rolle og ansvar iht. kommuneloven § 13-1.

Kommuneloven regulerer som nevnt ikke det samarbeidet som foregår i forhandlingsutvalget. Statsforvalteren legger til grunn at kommunen har opprettet et utvalg iht. kommuneloven § 5-1 andre ledd bokstav d som representerer kommunen i samarbeidet med de to andre kommunene. Forslag som kommer i møter i forhandlingsutvalget legges frem av kommunedirektøren som sak som skal avgjøres i kommunestyret. Det er dermed ingen avgjørelser som tas i forhandlingsutvalget. Statsforvalteren finner at vedtaket ikke er i strid med bestemmelsen om intern delegering i kommuneloven § 5-3 tredje ledd.

Det anføres videre at forhandlingsutvalgets mandat og kontrollmekanisme under forhandlingene ikke er beskrevet og at det utfordrer kommunestyrets kontrollansvar etter kommuneloven § 22. Riktig henvisning her er kommuneloven § 22-1.

Kommuneloven § 22-1 fastslår kommunestyrets kontrollansvar for hele den kommunale virksomheten. I lovkommentar til kommuneloven av Overå og Bernt fremkommer det at kommunestyret selv må bestemme hvordan de skal utøve dette ansvaret, og at denne kontrollen i betydelig utstrekning må basere seg på revisors og kontrollutvalgets arbeid og på meldinger fra disse. Det står også at det kan være behov for å etablere meldingsrutiner på andre områder for å sikre løpende kontroll.

Det fremkommer av saksfremlegget at vedtak om intensjonsavtale skal fattes av den enkelte kommune. Videre vises det til at kommunen er representert med et utvalg av tre kommunestyrerepresentanter. Det presiseres at øvrige kommunestyrerepresentanter skal involveres selv om det er arbeidsgruppen som driver prosessen. Administrasjonen er gitt møte- og forslagsrett i arbeidsgruppens møter og skal legge frem saken til behandling i kommunestyret.

Etter Statsforvalterens vurdering har ikke innretningen av arbeidet med intensjonsavtalen gjort at kommunestyret ikke har kunnet utøve sitt ansvar etter kommuneloven § 22-1.

Delkonklusjon:

Vedtaket er lovlig.

Er vedtaket blitt til på lovlig måte?

Denne delen av kontrollen innebærer en vurdering av om avgjørelsen er blitt til på lovlig måte, dvs. om saksbehandlingsreglene er fulgt.

Det er stilt spørsmål ved forsvarligheten i saksbehandlingen av vedtaket fordi konkrete angitte momenter ikke er belyst i saksfremlegget eller i øvrige dokumenter som ligger til grunn for vedtaket. Det vises her til det som fremkommer av protokolltilførselens pkt. 1.1, 1.2 og 1.3 som knytter seg til anførselen om hvorvidt vedtaket er i tråd med kommunelovens bestemmelser om ansvarlig budsjettering.

Prinsippet om forsvarlig utredning

Forvaltningsloven § 17 sier at forvaltningsorganet skal påse at saken er så godt opplyst som mulig før vedtak treffes. Dette er et sentralt forvaltningsrettslig prinsipp. Selv om § 17 etter lovens systematikk bare gjelder direkte for enkeltvedtak, er det ikke tvilsomt at bestemmelsen er uttrykk for et generelt prinsipp om forsvarlig utredning som gjelder for alle forvaltningsavgjørelser. Hvor store krav som skal stilles til saksutredningen, vil imidlertid avhenge av avgjørelsens karakter.

Ifølge kommuneloven § 13-1 skal kommunedirektøren påse at saker som legges frem for folkevalgte organ er forsvarlig utredet. Denne bestemmelsen er imidlertid ikke en ordinær saksbehandlingsregel, men en bestemmelse om kommunedirektørens ansvar og oppgaver og avklarer først og fremst ansvars- og oppgavefordelingen mellom administrasjonen og de folkevalgte.

I forarbeidene til denne bestemmelsen (Prop. 46 L (2017–2018) side 62) står det:

«Hva som ligger i kravet til forsvarlig utredning utover presiseringen som foreslås tatt inn, må i det vesentlige være opp til det folkevalgte organet å vurdere. Departementet kan ikke gi retningslinjer eller andre føringer for en slik vurdering. Hva som er forsvarlig vil blant annet kunne avhenge av sakens karakter, kompleksitet, tid til rådighet for utredningen og så videre. Dette betyr at hvis det folkevalgte organet faktisk realitetsbehandler en sak, må det implisitt legges til grunn at organet vurderte det slik at saken var forsvarlig utredet.»

Det er altså det folkevalgte organet som skal vurdere om utredningen gir et godt nok grunnlag for å fatte vedtak. Det vises i denne sammenhengen til kommuneloven § 11-3 fjerde ledd som sier at et folkevalgt organ kan utsette å realitetsbehandle en sak på sakslisten med alminnelig flertall. Dersom et flertall i kommunestyret vurderer at en sak ikke er forsvarlig utredet, vil de kunne fatte vedtak om å utsette saken og pålegge administrasjonen å foreta ytterligere saksforberedelser.

Det vises i pkt. 1.1 i protokolltilførselen til at de økonomiske konsekvensene eller rammer for aktiviteten i fase 3 ikke er belyst i saksfremlegget og at det ikke foreligger et behandlet budsjett eller dedikert ramme for aktiviteten i denne fasen. Videre at endelig regnskapstall ikke var behandlet og belyst for aktivitet i 2025.

Økonomiske og administrative konsekvenser er omhandlet i saksfremlegget pkt. 5.3. Det fremkommer av saksfremlegget at det er satt en økonomisk ramme for prosessen for fase 2-4 på 2.7 mill. kr, noe som tilsvarer midlene det er søkt om til Statsforvalteren. Det er lagt en plan for hvordan det skal løses om Statsforvalteren gir et tilsagn om lavere beløp og kommunedirektøren blir da bedt om å komme tilbake med en sak om finansiering av videre prosess.

Prosess om kommunesammenslåing vil innebære kostnader for kommunen og oppgaver utover ordinær drift. Det er heller ikke alle kostnader som dekkes av midler fra Statsforvalteren og departementet.

Her har kommunestyret fattet vedtak om å videreføre prosessen om kommunestruktur. Med dette har flertallet vurdert at saken var godt nok opplyst til at det kunne fattes slik vedtak. Vi gjør i tillegg oppmerksom på at kommuneloven kap. 27 om lovlighetskontroll kun gir Statsforvalteren hjemmel til å vurdere rettsanvendelsesskjønnet, men gir ikke anledning til å kontrollere kommunens frie skjønn. Hvordan kommunen prioriterer, både økonomisk og mht. hvordan de løser oppgaver, er opp til kommunen og ikke noe som Statsforvalteren kan lovlighetskontrollere. Saken er etter Statsforvalterens vurdering forsvarlig utredet.

Delkonklusjon:

Vedtaket har blitt til på lovlig måte.

Vedtak

Kommunestyrets vedtak i sak 150/2025, er lovlig.

Vår avgjørelse etter kommuneloven kan ikke påklages.

Vi ber kommunen orientere kommunestyrerepresentantene som fremmet kravet om resultatet av vår behandling.

Med hilsen

Anne Kathrine Fossum (e.f.)
kommunal- og samordningsdirektør

Katrine Tømmerdal Nordby
seniorrådgiver

Dokumentet er elektronisk godkjent